

Ще ви разкажа за една ромска жена

Тихомира Юриева Славейкова

Жена, това е велика дума, която сътетава и чистотата на девойката, и себеотрицанието на другарката, и подвига на тайката.

Некрасов

Аз съм от семейството на смесен брак между българин и ромка. Ежедневието ми преминава сред мнозинството и не ми остава време да науча за корените, историята, традициите и обичаите на ромския етнос, за това, с какво ромската жена е по-различна от останалите, въпреки че майка ми е ромка. Не са много произведенията, в които можем да открием образа на ромската жена – Пушкин, Виктор Юго, Чехов, Верди... А по радиото, телевизията и във вестниците ромите се свързват само с бедност, неграмотност и престъпност. Образът на ромката е по-скоро зловещ, кое-то го противопоставя на поетичния образ на Есмералда, Азучена, Замфира. Простете, но в днешно време не съм срещнала творец, който да възпява циганката в своите произведения. Тя ли се е променила толкова, или класиците са се изчерпали?... Изтъркано ли звучат мъдростите на Ларн: „Да бъдеш човек – това е много. Но да бъдеш жена – това е още повече“ или на Лесинг: „Жената е образцово произведение на изкуството“. Илюзия ли е поетичното вдъхновение на Георги Парушев „Циганка“? (*Казват, те може да гадае. Да отвори с лека ръка решетката на тувствата. Да поизлъже. Дори и себе си. Докоснеш ли я с нежна ръка, ще повярваш на всичко. Трябва цял живот таягията да носиш. Да се молиш пред буйна река топлината на отите ти да не отнеме...*)

Наскоро гледах руски филм „Таборът отива към небето“ и това беше повод родителите ми да заговорят за страстната любов на циганката, за нейната магнетичност, чар и красота. После заговорихме за традициите и обичаите, които трудното време малко по малко заличава. Не е лесно да запазиш ценността на многодетното семейство, когато си принуден да живееш в панел и да нямаш работа. Когато трябва да заглушаваш повика на твоята номадска кръв, да си истински свободен, близо до природата, част от нея. Но ми се иска да вярвам, че недоимъкът на хората в България, трудният живот и изпитанията, пред които сме поставени, няма да заличат сетивата ни да търсим и намираме, да опоетизираме красотата на циганката.